

Het laatste loodje

Tragikomische eenakter

door

MAJA REINDERMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET LAATSTE LOODJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAJA REINDERMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

JAAP: goed bij de tijd maar slecht ter been, hoogbejaard

GREET: goed ter been, maar verward, jongbejaard

DECOR:

De hal op de 2^e etage van een verzorgingshuis voor ouderen. Voor op het toneel zijn denkbeeldige grote ramen, waardoor de spelers zogenaamd naar buiten kijken. Rechts is een lift en links een deur die naar kamers van de bewoners leidt. Er staan twee fauteuils en een tafeltje. Eventueel kan er af en toe op de achtergrond wat geroezemoes klinken, geluiden die men in een verzorgingstehuis hoort.

HET LAATSTE LOODJE

Als het doek opgaat zit Jaap in de fauteuil rechts, hij is stokoud en slecht ter been. Hij lurkt geregeld aan een pijp, maar zijn pijp brandt niet. Als hij niet praat leest hij in een tijdschrift. Hij heeft een stok bij zich (eventueel een rollator). In de fauteuil links zit Greet met een pop op schoot. Naast haar staat een koffertje, waar haar jas over heen ligt. Zij praat tegen haar pop. Beiden blijven aanvankelijk op hun eigen helft.

JAAP: *(legt tijdschrift neer)* Tien kinderen heb ik grootgebracht, *tien!* En ze leven allemaal nog. Drie trekken er al van Drees, of van Fut of zoiets. Maar geen van allen had een plaatsje voor Vader... Nee... Weet je wat ik een van mijn schoondochters heb horen schreeuwen? "Ik moet geen seniele beddenzeiker tussen mijn schone lakens." Ze denken dat ik doof ben. *(staat moeizaam op, pakt stok en loopt naar het "raam")* En het is maar één keer gebeurd. Of twee... Een nat bed, bedoel ik. Ik kan niet meer zo goed tegen de drank. *(kijkt uit "raam")*

GREET: Ik heb dorst. *(tegen pop)* En jij? Wil jij ook drinken? Maar we mogen zelf niets pakken van Mama. Dan maken we rotzooi, zegt ze. En ze houdt niet van rotzooi. En ook niet van kinderen.

JAAP: Ik zie ze nooit... Mijn kinderen, bedoel ik. Of mijn kleinkinderen. Ik heb zelfs al achterkleinkinderen. Met allemaal van die gekke namen, die ik toch niet kan onthouden. Froepie, of Ploempina, weet ik veel.

GREET: Nee! *(zwaait bestraffend met vinger)* Dat mag je niet zeggen, Treesje. En ook niet denken. Ik hou *heel* veel van jou. Dat zie je toch zo.

JAAP: Ik zie ze nooit. Mijn nageslacht. Maar ja, je blijft hopen. *(loopt weer terug naar zijn stoel)*

GREET: Ik hoop maar dat Papa gauw thuiskomt. Papa gaat me naar tante Hillegonda brengen. Want wij gaan logeren. En jij mag ook mee, hè, Treesje? *(staat op met pop en gaat uit "raam" kijken)* Ik vind tante Hillegonda lief. En dat vindt papa ook. Maar Mama vindt dat niet. Zij zegt dat tante Hillegonda helemaal geen tante is, maar een lichtekooi. Ik weet niet wat dat is. Ik zal het aan Papa vragen. Als hij thuis komt. Ik zie hem nog niet. Ik ga toch alvast mijn jas maar aantrekken. Dan hoeft Papa niet te wachten. *(gaat jas aantrekken)*

JAAP: En daarom zit ik hier te wachten... En in mezelf te lullen... Tja, waarom zou ik dat niet doen? Ze hebben me immers kinds verklaard. Konden ze me meteen dumpen in dit tehuis, *Het Laatste Loodje*. Die schijnen zwaar te wegen. Nou, zwaar is het zeker! 't Valt niet mee om

een oude Opa te zijn.

GREET: Opa komt zo. Ja...! Mijn Papa is jouw Opa. Opa werkt op de akker. Op de akker groeit groene kool. En rode kool. En witte kool. En zwarte kool... nee. Ik maak een grapje. (*lacht*) Wat ben ik leuk, hè?

JAAP: Nee, leuk is het niet. En het is hier nooit stil, je hoort altijd geroezemoes. Al die ouwe wijven om je heen. Als je al niet kinds was, zou je het hier worden! (*lurkt en pakt zijn tijdschrift*) Maar als je het echt bent, weet je het natuurlijk niet.

GREET: (*weer zittend met pop op schoot*) Ik weet niet hoelang we nog moeten wachten. Papa - jouw opa - gaat ons op de fiets naar tante Hillegonda brengen. Papa heeft een grote zwarte fiets. En ik mag achterop zitten. En soms op de stang. (*wiegt heen en weer, zangerig*) "Ik ben helemaal niet bang, bij Papa op de stang." We gaan met zijn drietjes op de fiets naar tante Hillegonda, want het is veel te ver om te lopen.

JAAP: Mijn benen doen het niet meer zo goed, dus ik loop niet meer zo ver. Ik zit veel op mijn kamer. Of hier, in de hal bij de lift. Hopen dat daar iemand *uit* komt. En ik kijk uit het raam, kijken of er iemand *aan* komt. Ondertussen denk ik aan vroeger. Uren lang, want ik heb véél vroeger.

GREET: Vroeger hadden alle mensen een paard. Geen fiets. Ik ben bang van paarden. Die eten je op. Ik heb honger, ik wil een sneetje brood. (*pakt haar koffer en haalt er een boterham uit*)

JAAP: Ik was bakker, vroeger. Bakker Bakker, ja, daar kan ik ook niets aan doen. Soms dachten ze dat ik stotterde. Maar zo heet ik nu eenmaal. De kastelein van ons dorp heette De Waard. Maar dat vond iedereen gewoon. Er waren vier bakkers op ons dorp. Van diverse gezindten. En allemaal met hun eigen clientèle. Ik was de rooie bakker. Toen dacht men nog dat een katholiek brood anders smaakte dan een socialistisch brood.

GREET: Wil jij ook een hapje, Treesje? Hier. (*voert haar pop*) Bij tante Hillegonda krijgen we wel drinken. Tante maakt altijd heerlijke chocolademelk.

JAAP: Chocolademelk, weet je wat dat is? Katholiek. (*lacht*) Dat snapt niemand. Maar in mijn jonge jaren, toen ik nog op vrijersvoeten was - bracht ik eens een meidje naar huis. Toen we daar waren zei ze: "Ben jij eigenlijk katholiek?" En ik zei: "Nee, meidje. Hoezo?" "Nou," zei ze, "dan krijg je geen zoen, maar je mag wel een beker chocolademelk."

GREET: Bij Mama zit er altijd een vel op de chocolademelk. Bah! Niet zo smakken, Treesje! En niet kliederen op je zondagse kleren. Je

moet netjes eten.

JAAP: Eenmaal per dag ga ik naar de eetzaal. Voetje voor voetje. Ik eet niet meer zoveel als vroeger. Toen was ik net een vuilnisvat. Mijn vrouw zaliger zei altijd: "Ik trap op je tenen en je klep gaat open."

GREET: En alleen je mond open doen als ik het zeg. En netjes zitten.

JAAP: Gisteren zat ik in de eetzaal naast Guurt. Dat is er een van het opschepperige soort. "*Mijn benen doen het nog goed!*" zei ze. "Ja," zei ik, "maar ze zijn wel lelijk!" Toen was ze kwaad. Hè, hè, hè. Maar als ze denken dat je kinds bent, mag je alles zeggen. (*gnuift*)

GREET: Ze zeggen dat alle moeders hun kindertjes lief vinden. Ik vind jou heel lief, Treesje. En Papa vindt mij ook lief. Maar Mama niet. Mama is altijd boos. Mama is een heel raar moedersoort.

JAAP: Er is nog een ander soort grijze doffer. Trien is er zo een... Ze begint al haar gesprekken met: "Wat slik jij?" Dan zeg ik: "Spuug." Maar dat bedoelt ze niet. Je moet je pillen noemen. Dan zoekt zij die op in haar Medicijnbijbel. (*lacht*) Ze denkt dat ze alles weet.

GREET: Weet je nog dat we samen weggelopen zijn? Want Mama zei: "Als het je hier niet aanstaat, zoek je maar een nieuwe moeder." En dat heb ik toen gedaan. Maar niemand wou me hebben.

JAAP: En dan hebben we nog de verzorgsters. Ik heb wat problemen met mijn blaas, dus ik word iedere dag door zo'n frisse blom in bad gestopt. Lekker... Maar tegenwoordig zijn die meiden zo groot... allemaal reuzinnen met kolenschoppen... Mijn vrouw zaliger had van die schattige kleine handjes... Dan lijkt alles wat groter... Wat je niet gebruikt, verschrompelt. (*zucht*) Dat is geen smoes.

GREET: Iedereen had een andere smoes. (*staat op en loopt met pop naar de deur links*) "Dag buurvrouw Broers, ik moet een andere moeder zoeken. Mag ik bij u komen wonen?"

JAAP: En woon ik hier. Maar ik krijg weinig bezoek. Zo gaat dat met de meesten. De enige regelmatige bezoeker hier is Magere Hein. 't Is iedere morgen koppen tellen, kijken wie de nacht heeft overleefd. (*rochelt*) Tja, dat krijg je als je oud bent.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto